

Tuần Báo Vô Vi

10 tháng 11 năm 2013

Số 159

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Tâm Sự với Đức Thầy
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Tình thương là gì ?
2. Vui trong thanh tịnh là vui làm sao ?
3. Tình trời sống động là sao ?
4. Người tu không chịu sửa tánh tình sẽ gặt hái được những gì ?
5. Người tu mà còn tham lam và tính toán thì sẽ đi đến đâu ?
6. Lo là làm sao ?
7. Mối tình nào quan trọng nhất trong cuộc sống ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Ngày 19 tháng 1 năm 1996 1) Hỏi : Tình thương là gì? Đáp: Thừa tình thương là mỗi tình tận độ, bất phân giai cấp, nguyên khí của Trời Đất tức là khí giới của Trời Đất, chỉ có cứu chứ không có ngăn cách và hại. Kệ: Giải thông tiếp cứu hoài hoài độ Đạo đức cứu sinh chẳng tạo mô Hồn vía hiểu được Trời cứu thế Thân hình ngắn gọn giải thông đồ.	Ngày 20 tháng 1 năm 1996 2) Hỏi : Vui trong thanh tịnh là vui làm sao? Đáp: Thừa vui trong thanh tịnh là người hành pháp khứ trừc lưu thanh, tức là tự giải nghiệp tâm, không còn lo âu về việc đời nữa, thì mới tự cảm thức được sự thanh tịnh là vui. Kệ: Cảm thông nguyên lý đạo mùi tiến Hành pháp tương thông đạo nối liền Thông cảm vạn linh chung một cội Đồng hành tu tiến tự mình xuyên.
Ngày 21 tháng 1 năm 1996 3) Hỏi : Tình Trời sống động là sao? Đáp: Tình Trời sống động là lúc nào cũng trong trắng và thanh nhẹ, quang chiếu cho tất cả tâm linh trong vũ trụ này, cảm thông nguyên lý hỗ trợ quần sanh. Kệ: Tình Trời quả thật vui thanh giải Hỗ trợ nhân gian tự tiến hoài Ban chiếu không ngừng duyên hỗ trợ Quy y chơn giác tự tiến hoài.	Ngày 22 tháng 1 năm 1996 4) Hỏi : Người tu không chịu sửa tánh tình sẽ gặt hái được những gì? Đáp: Thừa người tu chưa chịu sửa tánh tình sẽ xấu và ác thêm, chuyên môn đặt điều nói xấu người khác và tự hại mình mà thôi, óc không khai triển trí không minh, càng ngày càng cô đơn và khổ thêm. Kệ: Tu giả không tinh khó vững bền Tâm không minh chính khó xây nền Bền lâu không giữ xây chuyện tạm Tan nát tự mình lại bỏ quên.
Ngày 23 tháng 1 năm 1996 5) Hỏi : Người tu mà còn tham lam và tính toán thì sẽ đi đến đâu? Đáp: Thừa người tu mà còn mưu tính toán, thì sẽ bị cô lập và vun bồi tự ái. Làm người không thể khôn hơn Thượng Đế bằng tính toán, nhưng chỉ khai triển tâm từ bi tận độ, thì sẽ được cứu. Kệ: Trời sinh sắp đặt chẳng cần mưu Nhìn nhục thông qua tự đặt ưu Ánh sáng do Trời ban chiếu độ Bình tâm học hỏi chẳng cần mưu.	Ngày 24 tháng 1 năm 1996 6) Hỏi : Lo là làm sao? Đáp: Lo là hướng tâm về việc đó hoài tức là lo, cũng là nghiệp tâm, rất khó thoát. Nếu hướng tâm trong trật tự thì sẽ được vui hòa và thanh nhẹ, trật tự là luồng điện không sử dụng vào một chiều mà không lối thoát ! Kệ: Sống không tự lực lại bàng hoàng Không đích không hành không tiến an Gỡ rối do mình tâm tự thức Quy hồn quy vía tự mình sang.
Ngày 25 tháng 1 năm 1996 7) Hỏi : Mỗi tình nào quan trọng nhứt trong cuộc sống? Đáp: Thừa mỗi tình sống động trong tâm hồn và mỗi tình tái ngộ là mỗi tình vui nhứt và thấm thía nhứt trên mặt đất này. Kệ: Mạch huyết hồi sinh tái diễn tình Cha con đùm bọc lại càng minh Tình yêu sống động ai cũng có Quy hội con Ngài pháp pháp xinh.	

Giỗ Tổ Sư Đồ Thuận Hậu 12 tháng 10 âm lịch

(thứ năm, ngày 14 tháng 11 năm 2013)

Tổ Sư Đồ Thuận Hậu (1883-1967)

Kính Thưa Toàn Thể Quý Bạn Đạo,

“*Uống nước nhớ nguồn*” một nền tảng cao quý đối với một xã hội hay một tổ chức luôn luôn coi trọng luân thường đạo đức. Cũng theo truyền thống quý báu này, ngày Giỗ Tổ Vô Vi hằng năm 12 tháng 10 Âm lịch, nhằm ngày 14 tháng 11 Dương lịch năm nay là một ngày lễ quan trọng với tất cả bạn đạo Vô Vi trên thế giới, qua công ơn sáng lập Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí của Đức Tổ Sư - Đồ Thuận Hậu

Giỗ Tổ Vô Vi hằng năm, ngoài những hình thức hội họp lễ nghi, đây cũng là cơ hội gia đình Vô Vi quây quần hội tụ, nêu cao tinh thần “*Tôn sư trọng đạo*” một lòng tri ân, ghi nhớ công lao hạnh nguyện tu hành của Thầy Tổ. Cùng nhau thực hành, tiếp tục duy trì và phát triển những thành quả sáng tạo mà Đức Tổ Sư đã để lại.

Nhân dịp Lễ Giỗ Tổ, chúng con thành kính tri ân Đức Tổ Sư đã sáng lập pháp thiền khoa học, thực hành hữu dụng, mang lại lợi ích cho người Việt Nam nói riêng và cho nhân sinh nói chung.

Kính chúc tất cả các bạn đạo Vô Vi gặt hái được nhiều thành quả tu tập nhân dịp ngày Giỗ Tổ Vô Vi.

Kính Thưa,
Ban Biên Tập “*Tuần Báo Vô Vi*”

Tướng Niệm Phật Đài (tiếp theo)

...

Con người vũ trụ chung nhà: Cái bản thể con người và vũ trụ hai cái có một thời, không có xa nhau được, nhưng mà nhiều người không hiểu thì ngoan cố, cứ tưởng cái bản thể này trường tồn rồi làm tướng, đặt địa vị, sát phạt lẫn nhau, quên cái chiều hướng của vũ trụ. Nếu mà chúng ta tu mà thức giác được cái vũ trụ, chúng ta thấy mắc cỡ. Làm con người xưng hô đủ thứ nhưng mà chẳng biết hòa đồng với vũ trụ, hòa đồng với ai, giúp ai, miệng hô hào tâm không thực hành, giúp ai ? Cho nên chúng ta tu ở đây là cần phải có sự thực hành để hòa đồng với tất cả. Cái mảnh đất phù sanh này, loài người tự thức giác, tự tu tự tiến mới có sự hòa bình trường cửu.

Hòa đồng thức giác mới là người ngoan: Chúng ta hòa đồng với tất cả và học nơi tất cả, lúc đó con người nó mới khôn ngoan được, nó mới hiểu, nó mới nhẹ, nó mới tiến, nó mới thực thi được việc này, việc kia, việc nọ. Nó tự đắc cho ta là cao cả hơn hết, ta đây là nắm được địa vị sát phạt, tự quyền muốn làm gì thì làm, cái đó cái đau khổ ghê lắm. Cho nên lắm khi chúng ta độc tài, tư tưởng chúng ta muốn cái gì được cái nấy nhưng mà rốt cuộc cái đau khổ về đêm về thanh tịnh lúc đó, chúng ta thấy ai hành hạ, chính ta hành hạ. Đối với vợ con cũng vậy nữa, chúng ta lấy cái bản tánh độc tài, gây hấn vợ con trong ban ngày, hồi chớ ban đêm các bạn thiền định được không, ăn năn ghê lắm, nó làm các bạn nặng đầu, nặng tim, tu không được, tiến không được. Các bạn lúc đó đau khổ mới tìm hiểu tại sao đêm hôm tôi thiền được mà tối nay tôi thiền không được, là tại vì tôi động loạn, tôi đã sử dụng cái tôi tâm, cái độc tài để không chế người khác nên về đêm tôi công phu không được, lý do có nhiều đó. Rồi từ đó các bạn hiểu được, tự kiểm soát lấy bạn rồi thì sau này không có tái phạm được. Chúng ta nung nấu cái luồng điện sáng suốt, từ bi bác ái, để hòa đồng với tất cả, rốt cuộc không có cái việc gì quan trọng ở thế gian này. Tày trời đi nữa nó cũng trở lại không không, nó trở lại hư không. Tôi đã nói mọi người xưng hùng, xưng bá, rồi họ cũng phải trở về với bản thể họ, trở về với bộ óc, bộ đầu họ, rồi

trở về với ngũ tạng họ, chớ không có làm gì hơn hết. Họ giết ai thì họ giết họ, họ gạt ai thì họ gạt họ, rốt cuộc rồi đau khổ trở về họ. Tự nhiên rồi sau này họ cung khai lấy trời đất, bởi vì sự sáng suốt bên trên lúc nào cũng chiếu rọi cho họ mà họ làm sai quấy thì một ngày kia họ tự cung khai lấy.

Cho nên ở đời người ta đã chứng minh những người đã chết được, đi rồi nói xuống dưới Diêm Vương hành hạ khai hết, khai tất cả những cái gì. Cho nên các bạn lấy cái tay ăn cắp cái ly đi chẳng nữa, thì cái con người trong đó nó cũng chụp hình bạn rồi. Ăn cắp lúc nào, cái ly nó ra sao tròn hay méo, trong đó nó đã ghi ở trong đó rồi, không có chối cãi được. Thì những người cái phần sáng suốt người ta dòm mình, người ta dòm cái vía, người ta dòm cái cơ thể mình người ta biết con người gian lận hay là không. Nhưng mà tại sao người ta không nói, người ta không chỉ trích để cho mình sửa. Chỉ trích không được, ở đời họ hay ngoan cố, họ cho cái đó là hay, nhưng mà lần lần trời đất cũng vậy, trời đất sáng suốt lắm, còn chiếu rọi cho nhiều đây nữa là khác. Những người tham lam chừng nào thì cái sáng suốt nó đưa xuống, cái phần thanh điển nó đưa xuống, nó làm cho người đó có địa vị cao sang, có đủ thứ hết, rồi người này quỳ trước mặt y, người kia xin trước mặt y, nhưng mà y không hiểu đó là cái gương tới dạy, để bỏ cái tánh tự tôn, dẹp cái giai cấp tạm thời, không có ích lợi cho y, chẳng có ích lợi cho người, chớ đừng tưởng người ta quỳ trước gối mình, mình đạt được cái gì. Tôi đó, cái địa vị tôi cao sang quá, tôi khác hơn những người kia, vì những cái người đó, những người đói khổ, những người đau khổ, những người hạ trí, đi tới là ảnh hưởng mình, để cho mình tự sửa chữa đó thôi, nhưng mà mình không biết ăn năn, mình cho đó là hay, tốt bậc, cao. Thì cái đau khổ ở trong bước đường cùng, nó sẽ dồn dập trong cái trí óc và nó làm chúng ta chậm tiến. Muốn tu tiến để trở về quê xưa chốn cũ thì không cần phải suy luận quá nhiều, nhưng chỉ có hành là mới cập thời tiến đạt, phải tu phải sửa, phải công phu theo cái đường lối nào nó mới tiến đạt được. Mỗi tầng, mỗi lớp đều đã và đang sắp sẵn trong vòng trật tự tinh vi, hóa giải cho bất cứ phần thanh điển nào thức giác và tự tiến đến

đó. Thì mỗi tầng đều sắp đặt, ở thế gian cũng đều sắp đặt, có phần nhẹ có phần nặng mà chúng ta không chịu tiến thì không được. Vô trong cái lưới của xã hội này cũng vậy nữa, nhiều người phải ăn học mới ngồi được cái địa vị đó, mà chúng ta không ăn học thì bước vô đó không được. Còn ở bên trên chúng ta không có tu thì chúng ta không có vượt cái sức ép ở bên trên được. Chúng ta tu, chúng ta sửa lại nó hòa đồng bên trên thì nó thừa tiếp nó hút cái phần thanh điển của chúng ta đi lên trên. Lúc đó chúng ta mới thấy cái trật tự ở trên nó sạch sẽ, tốt đẹp và vui tươi đã chực sẵn và chờ sẵn cho mọi tầng lớp tiến hóa đi lên trên, chớ không có cái gì kêu bằng độc tài, mà chính mình độc tài mình không chịu tiến tới, mình cứ tham cùng cố cái địa vị của thể xác này, quên cái phần thanh điển ở bên trên, mà nếu chúng ta tu ở đây mở được cái thanh điển rồi thì chúng ta đi tới đó, chúng ta thấy cái trật tự huyền diệu ở bên trên đã sắp sẵn. Mà cái đường đó là ở đâu, đường đó do trước kia mấy trăm năm về trước, cả ngàn năm về trước, có người cả ngàn năm, hai ngàn năm về trước đã đi từ cái trật tự đó, lần lần, lần lần xuống thế gian, ngày nay làm mất cái trật tự, rồi lập lại cái trật tự ngoại cảnh ở trước mắt, cho cái đó là hay, rồi nó quên nó làm lạc, nó quên cái trung tâm bộ đầu nó, rồi nó mất tất cả cái thiên cảnh thiên nhiên của nó trước kia đáp xuống. Rồi bây giờ nó trở về tu về cái Pháp Lý Vô Vi này rồi nó mở nó trở về, lúc đó nó mới thấy trật tự quê xưa của nó rõ ràng không có ai phỉnh phờ được. Cho nên những người tu Vô Vi ở bên này không có tin ai hết, chính nó cũng chẳng có tin nó. Bởi vì nó hiểu được cái tiểu yêu, lục căn lục trần ở trong bản thể nó, rồi từ đó về sau nó không bao giờ nó tin lấy nó, mà nó chủ nhơn ông chỉ lo sửa, ở bên trên phải sửa, phải siêng năng sửa mới ảnh hưởng được bên dưới, chớ không phải bắt buộc bên dưới tu mà bên trên bỏ

phế. Cho nên đức tin ở đây chúng ta tu là tu cái trung tâm bộ đầu để cái phần hồn tu trước rồi mới ảnh hưởng, còn phần hồn không chọn chánh thì ở dưới nó không chọn chánh, bên trên chọn chánh thì ở dưới nó mới chọn chánh. Cho nên chúng ta cố gắng, mỗi đêm, mỗi ngày tự sửa lấy mình. Hỡi chứ các bạn nói rằng tôi quen như vậy, thất tình lục dục tôi nuôi hồi nào giờ mà giờ ông kêu tôi tu tôi làm sao được. Nhưng mà các bạn tu thử coi, các bạn sửa nó mở ở đây rồi, các bạn nhắm mắt thấy ánh sáng, rồi các bạn mới thấy thất tình lục dục cái giá trị của nó thế nào. Nó đưa các bạn vô trong cái chỗ tăm tối không có thể giải thoát được. À rồi bây giờ các bạn tu đi lên rồi thì tự nhiên các bạn thấy, mình tự giải thoát mình được. Ngoài cái bản thể này chúng ta có cái điển hình rõ ràng, ở trong trật tự thiêng liêng, chúng ta mình cảm cái luật định vay trả, không có cùng cố, không có ngoan cố, không có độc tài, không có đem cái sự xấu xí mà trường lưu ở trong cái trí óc của chúng ta nữa. Cho nên phải hành rồi mới tiến, tôi không biết nói gì hơn, nói ra thì các bạn nghe hay nhưng mà về các bạn đâu có nhớ được, nhưng mà các bạn hành rồi tương đồng với tôi, rồi các bạn thấy cái chuyện đó không có chuyện gì khó khăn đối với các bạn hết. Cho nên cái người truyền pháp luôn luôn người ta mong chúng ta tu giỏi hơn họ và cố gắng tiến nhẹ hơn họ, chớ không có ai mà muốn mình phải phục vụ cho họ. Bởi vì ở đời nó đã có trật tự rồi, còn cái đạo là cái tự do 100%, mỗi người có quyền tiến đi lên, chỉ có cái người tu trước họ có phần thanh điển sáng suốt hơn thì nó hóa giải được cho tâm hồn mọi người và cái phần thiêng liêng khuất lấp đó nó cũng dịu dặt được một phần để tu tiến lên trên.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài gòn ngày 28/9/1974)

Vấn Đạo qua Internet

T/Đ QUI HỘI TÂM LINH, MONTRÉAL, CANADA

Bé Hồng Châu

Hỏi: Kính thưa ông Tám, Mô Ni Châu ở đâu trong cơ thể con người ?

Đáp: Do công phu luồng điển của ngũ tạng ngũ quan hội tụ hình thành xuất ra ngay trung tim chân mày, thoát lớn thoát nhỏ.

Hỏi: Có chụp được bằng rayon X không ?

Đáp: Không được, chấn động của Mô Ni Châu nhẹ hơn là vật chất, hiện tại máy chụp hình tạo bằng vật chất chưa theo kịp chấn động tự nhiên và hồn nhiên.

Hỏi: Có phải xác càng lớn thì Mô Ni Châu càng lớn không?

Đáp: Công phu càng nhiều càng thanh tịnh thì Mô Ni Châu càng rõ.

Hỏi: Máy tuổi mới được thiền để có thể thấy được Mô Ni Châu? Cảm ơn ông Tám, Hồng-Châu

Đáp: 15 tuổi trở đi, căn cơ chịu tu sẽ thích thiền và vui trong thanh tịnh.

T/Đ TAMPA, FLORIDA

Hỏi: Kính thưa Thầy, trong câu kệ tuần này: "Tu không phát triển khó quy hình và Khó mình tâm đạo khó quy hình". Chữ hình có nghĩa là thánh thai hay là hình thành hay là nghĩa nào khác xin Thầy giảng rộng nghĩa thêm cho chúng con được rõ, chúng con rất cảm ơn Thầy và chúc Thầy vui khỏe.

Đáp: Hình của phần hồn.

T/T MARYLAND

Kính thưa Đức Thầy:

Bạn đạo Trung Tâm Vô-Vi Maryland có một số câu hỏi sau đây kính nhờ Đức Thầy thương yêu giải đáp:

Hỏi: Khi niệm "Bát Nhã Ba La Mật Đa" sau mỗi bữa ăn; có cần thiết phải nhắm mắt không ?

Đáp: Rất cần, khi người thiền được thanh tịnh sẽ thấy rõ ý lực dẫn tiến vạn linh mà hành giả đã thấu thập tức là độ chứ không phải ăn.

Hỏi: Khi thượng Kiếng Vô Vi có cần kích thước khoảng cách tối thiểu từ mặt đất (sàn nhà) đến cạnh dưới của Kiếng Vô Vi không ?

Đáp: Không cần, chỉ cần vị trí thích hợp gọn ghẽ thì căn nhà mới được an vui.

Hỏi: Nghe nói "tám logo VÔ-VI để đeo có chữ Tàu Nam Mô A Di Đà Phật"; nếu được Đức Thầy cầm đến thì hiệu lực gia tăng? Vậy trường hợp không có dịp gặp Đức Thầy thì phải làm sao ? Hoặc có thể làm như sau được không: Để các logo đó nơi kiếng Vô-Vi trong một buổi chung Thiền và nghĩ đến Đức Thầy?

Thành kính Cảm ơn Đức Thầy.

Thay mặt Trung Tâm Vô-Vi Maryland.

Bạn đạo Võ Quang

Đáp: Trong lúc tham thiền để nó trong lòng bàn tay là đủ rồi.

T/Đ HẠNH ĐỨC, WESTMINSTER

Hỏi: Con thiền được 1 năm, mỗi ngày 2 lần Chiếu Minh, Soi Hồn, Pháp Luân và Thiền Định, tối 10g và sáng 5g. Mỗi lần gom cả 4 lại chỉ được 90 phút, nhưng cũng có tiến bộ. Con có nên dồn lại thiền 1 lần buổi tối nhưng dài hơn không?

Đáp: Bên trên bộ đầu càng thông sẽ càng thiền lâu, tùy theo thời giờ rảnh rỗi mà làm.

Hỏi: Con ngồi thiền lúc nào cũng niệm Phật, cố gắng tụ lên trung tim bộ đầu vậy thì động rồi làm sao "thả lỏng ý chí, buông bỏ tất cả mọi sự việc và đồ ngũ" như trong sách dạy được ?

Đáp: Niệm Phật là chỉ niệm 3 lần rồi ngồi thiền chớ không phải niệm hoài, trường hợp niệm hoài là cảm thấy trong người động mới dùng NMADĐP giải mà thôi.

Hỏi: Khi làm pháp Chiếu Minh, tập trung tư tưởng để đếm. Nhưng hề có một tạp niệm thoáng qua trong đầu, vội vã quay trở lại thì quên mất số mình đã đếm. Tại sao chỉ một thoáng tạp niệm mà mạnh như vậy?

Đáp: Vì diễn rút chân động bộ óc tiên hóa nhanh thì có thể quên.

Hỏi: "Sinh Sinh Hóa Hóa" là định luật của Thượng Đế trong chu trình tiến hóa của vũ trụ. Muốn "Sinh" phải có "Dục", PLVVKHHB dạy phải diệt "Dục", "Dục" mất thì "Sinh" không còn. Vậy con người sẽ đi tới đâu?

Đáp: Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư là phân hồn sẽ được nhẹ và tương lai sẽ tự tiến về Thiên quốc, tức là xứ Trời không động.

Hỏi: Trong Luân Hồi Du Ký có chuyện chàng trai vì cứu con ếch mà bị rắn hại chết. Nếu cho đó là nghiệp quả của con ếch mà không cứu thì nhẫn tâm quá không. Suy rộng ra xã hội này kẻ mạnh cứ ăn hiếp kẻ yếu mà không có những tay nghĩa hiệp cứu, thấy lửa bén nhà mà không chịu chữa, cứ đợi cho chính quyền hoặc cứu hỏa tới thì tiêu tùng người ta rồi đấy?

Đáp: Cứu là do tâm, tùy duyên tùy lúc chứ không đặt vấn đề cứu mà tâm không thật thì sẽ không có duyên tốt để cứu người thật sự. Dùng lý luận miệng nói cứu người nhưng tâm không có cũng như không, áp dụng lý thuyết để khuyến dụ quần chúng, duyên thật không có chỉ tạo sai và bị lợi dụng mà thôi.

Hỏi: Thượng Đế sinh ra con người để làm gì thầy? Như chim ở trên trời thông dong tự tại, khát nước

thì uống nước Trời, đói thì ăn thức ăn của Trời, chỉ sợ người. Cọp hung dữ sống trong rừng ăn thịt loài khác, nhưng chỉ ăn khi đói còn khi no mỗi trước mặt cũng không thèm, nhưng lại sợ loài người. Tôm, cá dưới nước cũng bị con người tung lưới bắt; đến nỗi con người là thông minh nhất của loài vật mà cũng chỉ sợ.....NGƯỜI.....Tại sao con người lại ác như vậy. Nếu Thượng Đế biết như vậy có tạo ra người nữa không?

Thành kính cảm ơn Thầy. Ước mong những câu trả lời của Thầy sẽ giúp thêm cho những bạn đạo khác.

Đáp: Con người là một phần linh căn triết từ Thượng Đế mà ra, giữ luật hóa hóa sanh sanh trong chu trình tiến hóa theo định luật nhân quả mà thôi.

T/Đ THỨC TÂM, ADELAIDE

Anh ĐTT

Hỏi: Khi thiền có cảm giác cơ thể to lớn, chiếm cả không gian căn phòng, căn phòng cũng lớn lên theo.

Đáp: Đó là phần vía đang phát triển và sẽ gom nhỏ lại.

Hỏi: Khi thiền cảm thấy xung quanh toàn một màu vàng phấn.

Đáp: Đó là tốt, diễn năng cơ tạng bắt đầu phát quang.

Hỏi: Sau khi thiền nằm xuống, thấy cơ thể gần như tan biến chỉ còn một điểm duy nhất ở trên đầu. Xin Thầy cho biết những hiện tượng đó tốt hay xấu. Kính tạ Thầy

Đặng Thành Tâm.

Đáp: Rất tốt, chú ý liên tục niệm Phật thì sẽ được tiến về cõi hư không đại định.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thắm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

Thư gửi Thầy từ Việt Nam: Cô TTNN

TV, Ngày 22 tháng 10 năm 1996

Ông Tám kính,

Hiện nay con 19 tuổi và đang học lớp 12 PTTH. Số là con được một anh bạn cho mượn quyển sách TÔI TẮM ĐẠO (xuất bản 1973) của tác giả Hồ Văn Em, giới thiệu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp, khi xem qua con rất thích tìm hiểu và nghiên cứu về PLVVKHHBPP của ông. Con đã thực hành theo phương pháp đã chỉ trong sách. Thời gian đầu thấy có tiến triển (sức khỏe tăng), nhưng được một thời gian (khoảng 4 tháng) thì con đã nghỉ công phu, bởi vì con phải học bài đến 11 giờ khuya, cơ thể rất mệt mỏi nên không thể công phu được, cũng từ đó sức khỏe con bị giảm dần và bị mắc nhiều bệnh như viêm xoang, bị nhức đầu thường xuyên, không thể tập trung tư tưởng để công phu, để học tập được.

Thời gian gần đây con có xem qua quyển Khai Ngô Chân Lý của Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ và con đã công phu trở lại (được gần ba tháng). Mỗi ngày con học bài đến 11, 12 giờ khuya và tiếp tục công phu luôn. Đã được gần ba tháng mà không thấy tiến triển, cứ bị nhức đầu hoài, cơ thể suy nhược nhiều làm cho đầu óc cứ nặng thì không thể suy nghĩ tập trung được và lại thường bị nẹt mũi làm Pháp Luân rất khó khăn.

Ông Tám ơi, bằng phương pháp công phu này có thể khắc phục được những bệnh tật trên không?

Có thể cải tiến được tâm tướng của mình không ? (chẳng hạn như ngũ quan bị lệch lạc).

Xin Ông Tám giảng giải cho con biết thêm về đạo pháp, xin ông cho con những lời khuyên để con công phu học đạo và học tập trong lớp được tốt hơn. Nếu có thể, ông cho con xin những tài liệu về phương pháp công phu (băng video, cassette) để con nghiên cứu được kỹ hơn và thực hành được đúng pháp.

Cuối cùng con kính chúc ông cùng những bạn đạo được dồi dào sức khỏe và càng tiến hơn nữa trên đường học đạo.

Kính chào Ông,

TNN

Thơ hồi âm của Thầy:

Phương pháp tu của PLVVKHHBPP thực hành đúng đắn và liên tục sẽ tự giải được độc tố trong cơ thể. Bất cứ bệnh nhức nhối gì trong người cũng đều do độc tố tụ tập trong đó mà hình thành. Về phần con nên chịu khó ăn gạo lức muối mè 1 tuần liên tục thì bộ ruột con sẽ được nhẹ và từ đó con phải nuôi dưỡng ý chí thực hành đúng đắn dụng nguyên khí của Trời Đất mà khai thông chính mình. Bệnh thì phải đi khám bệnh, mỗi mỗi đều do ăn uống mất trật tự sanh ra bệnh hoạn mà thôi. Phương pháp Vô Vi thực hành đúng đắn thì sẽ được tự cứu.

Thi Ca của Đức Thầy

Manila, 29 tháng 8 năm 1979
Nhớ Thương Con

Cha Trời mới biết thương con
Giúp con tiến hóa sống còn mền yêu
Thân con ngắn gọn nhẹ nhiều
Thâu gồm hồn vía giải điều tử sanh.

Học cho rõ sống thừa hành
Chết rồi lại học học thành hư không
Trở về nguồn cội thiên tông
Biết Trời biết Phật lập vòng tình thương
Thương trong nguyên lý đường gương
Tự hành tự tiến mở đường cảm giao
Vía hồn cảm hóa ra vào
Thương con đui tiền trở vào thiên cung
Cha phân đạo lý bít bùng
Cho con hiểu rõ đừng dùng giả tâm
Tình Trời siêu diệu thậm thâm
Tâm con vùng tiến khỏi lầm khỏi sai
Tiến lên một cõi thanh đài
Thấy Cha đang đợi con ngày như đêm
Thiên tình quy luật tạo niêm
Nhớ thương thương nhớ ấm êm lý Trời
Hồn con sống cảnh đời đời
Vía con sống tạm chuyển dời đi lên
Tâm con có sẵn đạo nền
Quân bình đời đạo xiết rên làm gì
Tâm con đạo đức kiên trì
Thương yêu vô tận con thì tiến lên
Cha nay phân rõ đạo nền
Thương yêu chỉ có Cha bền giữ tâm
Con đừng luận xét sai lầm
Chính con là cảnh đáng tầm đáng ghi
Trong con có sẵn nơi truy
Thâm tịnh thâm tiến con thì thấy tâm
Hư không là cảnh con tầm
Tâm con là đó chẳng lầm chẳng sai
Lấy không luận xét đêm ngày
Chan hòa thâm lý duyên Thầy duyên con

Chuyện đời chuyện đạo nỉ non
Hương thanh đàm luận chẳng còn si mê
Thương con Cha muốn con về
Cùng Cha hợp nhất muôn bề khai minh
Cha con luận xét chơn tình
Dìu cho muôn loại hướng khuynh Phật Trời
Xét ra cảnh tạm ở đời
Do Cha quy định sanh rời tự tan
Quy về một cảnh một đàng
Muôn màu như một phân ban quy hình
Xét to xét nhỏ cũng mình
Trong con sẵn có chơn tình Cha ban.

Lương Sĩ Hằng - Vô Kiền

THIÊN ĐƯỜNG DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả Đào Mộng Nam
Minh Giải Lương Sĩ Hằng

Hồi Mười Chín

LẠI DẠO CUNG TÂY HOA LẮNG NGHE

DAO TRÌ KIM MẪU THUYẾT PHÁP

Phật Sống Tế Công
Giáng ngày 23 tháng 2 năm Canh Thân (1980)

Thơ

Thế ngoại đào nguyên cảnh sắc u
Du nhân như xí thừa vân chu
Bàn đào thụ hạ truyền hương vị
Nhất điểm cam lâm nhuận ngọc hầu.

Dịch

Thâm u thoát tục cảnh đào nguyên
Khách cỡi thuyền mây tới cõi tiên
Dưới gốc cây đào hương tỏa ngát
Ngọt ngào hưởng trọn vị thơm ngon.

Tế Phật: Bữa nay thầy trò mình lại tới cung Dao Trì bái kiến Lão Mẫu để nghe người thuyết pháp, trò ngoan hãy chỉnh tề y phục theo ta lên đường.

Dương Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong. Ba đời mới có được dịp may tới cung Dao Trì lắng nghe Lão Mẫu thuyết pháp, ơn trời ơn thầy con chẳng dám quên.

Tế Phật: Cưỡi đài sen bay thẳng tới cung Dao Trì nơi cõi Vô Cực... Đã tới Tây Hoa nơi Thánh Mẫu Dao Trì cư ngụ, Dương Sinh mau xuống đài sen, chúng ta tới lay mừng ra mắt Lão Mẫu.

Dương Sinh: Xin tuân lệnh, phong cảnh Dao Trì thực quá ưa thích, khắp nơi gió tiên phơ phới, hào quang lấp lánh khiến tâm thần tươi sáng. Hào quang này khác với mọi chốn, không chỉ chói mắt mà còn

khiến mắt con mở lớn, sáng rực, khó nhắm lại nổi, không rõ vì nguyên nhân gì?

Tế Phật: Tây Hoa Dao Trì là nơi Thánh Mẫu cư ngụ, khí vàng ngưng tụ giống như núi vàng ở thế gian, cũng như người đời thấy tiền mắt mở lớn, bởi vậy khi nhìn thấy khí đạo sáng ngời tự nhiên con cảm giác như vậy, đó là ánh mắt rất đáng yêu. Ha ha, không được nhìn ngó một cách tham lam, chúng ta tới vấn an Lão Mẫu.

Dương Sinh: Vào trong thánh điện thấy Lão Mẫu lộ vẻ vui tươi, các tiên nữ cũng mỉm cười cúi đầu nghinh tiếp chúng tôi, trong lòng vô cùng hân hoan vui sướng... Đệ tử bái kiến Lão Mẫu, bữa nay theo thầy tới thăm lại cung Dao Trì, kính xin Lão Mẫu từ bi mở lượng ân ban linh quang, cùng tiết lộ huyền cơ đại đạo để mở trí cho người đời.

Lão Mẫu: Lành thay, Dương Sinh và Tế Phật cùng đáp thuyền từ, vân du tam giới, quảng độ thương sinh, thay mặt tôi chia buồn cùng họ, đó là việc làm ơn ích tôi cảm thấy được an ủi vô cùng. Nhân duyên sớm trồng gốc đạo sâu dày, bữa nay mới có nổi cuộc du hành lớn lao này. Mong Dương Sinh chí lớn đạt thành, sách Thiên Đường Du Ký sớm viết xong hầu dựng nghiệp Thánh phổ độ chúng sinh, công lớn thành tựu, để chư Tiên Phật cõi trời mỗi lần ghé xuống cõi trần khỏi than thở là chúng sinh khó độ, sách này có thể hướng dẫn rất nhiều nguyên linh trở về được cõi trời gặp lại tôi... Giờ tôi lại hướng dẫn Dương Sinh dạo thăm thánh cảnh Dao Trì để khai mở đạo lớn.

Dương Sinh: Cảm tạ lời vàng dạy bảo của đức Lão Mẫu... Đi theo sau Lão Mẫu các tiên nữ hầu cận hai

bên, có cảm giác giống như là đã về tới nhà cũ, các tiên nữ giống như có quan hệ chị em, quen biết nhau từ những thuở nào...

Lão Mẫu: Dương Sinh nói rất đúng, nhớ xưa tại chân núi Tam Sơn nơi biên giới thiên đường, các đệ tử đều là anh em chị em, thế rồi biển khổ tắm mình, trút bỏ áo tiên, sau khi tỉnh dậy thấy mình ở tại trần gian xác trần thân bụi, do đó mà người thời khởi thủy lấy lá che thân, bảo vệ nguyên thể, ngày nay đã tiến tới dùng vải hoa may áo mặc, đồng thời tính linh Tiên Phật cũng bị phai nhạt dần. Mọi người đổi đầu thay mặt, muôn họ kết làm thân bằng quyến thuộc, tham lam bụi đỏ, nhận giả làm chân, ngày qua ngày hoang mang sợ hãi. Các tiên nữ này trước kia đều là chị em, họ tới chốn trần gian, trải qua kiếp khổ, nhưng rồi sự tĩnh sợ hãi ảo mộng, tu thành chính quả, thay thịt đổi xương, về đây nương bóng mẹ.

Dương Sinh: Lão Mẫu nói quả đúng, chúng sinh vốn từ một gốc sinh ra. Nơi đây có một cái ao nở đầy hoa sen trắng, trong sạch vô cùng, đẹp thơm vô kể, dưới nước còn có cá vàng bơi qua bơi lại, cảnh tiêu dao tự tại thật đáng yêu.

Lão Mẫu: Đây là một trong các cảnh kì lạ ở Dao Trì, Dao Trì còn gọi là Tây Trì, hoa sen đua nở tràn lan, cá vàng bơi lội khắp nơi giống hết bức tranh tu đạo. Hoa sen cá vàng đều là những thần vật có linh tính, giờ xin điểm hóa cho chúng để chúng thuyết pháp:

“Hoa sen, hoa sen, vẻ trong sáng trinh bạch của mi như bề trong biển khổ, tự gìn giữ sự thanh cao, cánh hoa không dính một hạt bụi, khí chất thoát tục hơn hẳn người ta, hãy thuyết pháp đi”.

Dương Sinh: Sau khi Lão Mẫu nói pháp từ bi xong, hoa sen dạt dào lay động giống như bày tỏ sự vâng lời đáng chủ nhân ao ngọc. Hoa cất tiếng du dương êm dịu nói:

“Tôi sống giữa đám bùn nhơ nơi trần thế, mặc dù nước đầy nhơ bẩn nhưng tôi cố giữ gìn trái tim trong sạch, rễ bên gốc vững, không vì hoàn cảnh trái ngang mà lui bước. Đạp trên bùn nhơ biết rõ gốc đạo, chịu đựng bạc như nước, sống nhẹ nhàng thanh thoát như gió nhưng tâm ý vẫn cảm thấy dư thừa. Chân tuy đạp trên bùn đất nhưng tay lá, tâm hoa lại nổi trên mặt nước, ngóng nhìn về chốn quang minh. Hỡi loài người, các vị sống tại thế giới ô trọc, đi trên đường phủ bụi tránh sao khỏi tâm bị ô nhiễm bị đồng hóa? Bụi trần vùi chôn bao du khách, mấy người giữ được tâm trong sạch đẹp đẽ? Chân tôi ngập trong bùn, trong sạch hóa những bùn nhơ, biến chúng thành vật thực nuôi sống thân tôi. Rửa sạch ngó sen hiện rõ gốc rễ trong trắng, như vậy há lại chẳng tin là tôi gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn sao? Nhân loại trầm luân đọa lạc, không phương cách vượt thoát ra khỏi, kẻ bị đắm chìm trong nước đục bùn nhơ lâu sẽ bị thối nát chẳng thể tránh khỏi, vì sức đạo đã thấy quá yếu ớt, không còn sức đề kháng nên bị tình dục hủ hóa, nhân tính bạc nhược gặp sự tấn công từ bên ngoài không kham nổi, cuối cùng trở thành bại hoại, suy đồi, diệt vong. Mong người đời lặn lội giữa đám bụi trần cố bảo vệ giữ gìn tâm cho trong sáng, để nó trở thành đóa hoa tâm trong trắng tinh khiết, hướng về nẻo đường tương lai quang minh mà tiến tới, nơi ao ngọc tôi đạt được quả vị thanh cao, mong người đời noi gương theo tôi để khỏi bị bụi bặm trần gian chôn vùi sự sống”.

Hoa sen nói xong, lá và hoa hướng về phía Lão Mẫu lay động giống như vẫy vẫy, sau đó hoàn toàn yên lặng trở lại. Thật không ngờ được là công chúa hoa sen lại có thể thuyết được một bài diệu pháp hay đến như vậy, quả là miệng nói sen vàng nở, tự lấy làm thẹn vì mình không được như vậy.

(còn tiếp)

